

nantsminister, — jeg haaber ikke, at have misforstaaet ham —, at der med Tiden, ja maaskee i en snarlig Fremtid, vilde indtræde en Søndring mellem Monarchiets almindelige Budget og de forskjelligge Landsdeles særlige Budgetter. Hvis denne Søndring nu indtraadte f. Ex. til 1ste April 1854, kunde vi tænke os, at der som Følge af indeværende Finantsaars endelige Ballance blev et Overskud af 600,000 Rbd., og saa blev jo dog aabenbart Spørgsmaalet: skal Kongeriget Danmark ene og alene nyde godt af disse 600,000 Rbd., eller skulle de gaae ind i en fælles Statskasse, hvoraf altsaa de $\frac{2}{5}$ komme til at tilhøre Hertugdømmerne, eller endelig skulle disse 600,000 Rbd. gaae ind i en fælles Statskasse under den udtryffelige Betingelse, at Hertugdømmerne skulle yderligere tilskyde de $\frac{2}{5}$? Jeg synes, at et af disse 3 Tilfælde maa indtræde; det kan altsaa komme an paa, om vi sikke os for Kongerigets Vedkommende 600,000 Rbd., eller om vi kun sikke os 360,000 Rbd. deraf, og dette er da ikke Smaating. Jeg skal iøvrigt ikke gaae ind paa finantsselle Undersøgelser, men jeg vil tillade mig at bede de Herrer at lægge Mærke til, om ikke det Overskud, som vil fremkomme ifølge det Finantsforslag, vi nu discutere, og det derpaa i sin Tid sig begrundende Statsregnskab, for en væsentlig Deel eller udelukkende vil indkomme af danske Statsindtægter — for mig idetmindste staaer det klart, at dette Overskud vil fremkomme af danske Statsindtægter — og i saa Fald synes det mig at være indlysende, at saa vil Overskuddet væsentlig være et dansk Overskud. Naar man vil indvende, at der ingen Dpgjørelse har fundet Sted mellem Kongeriget og Hertugdømmerne, vil jeg dog fremhæve, at der 1848 skete et Slags Dpgjørelse. Vi have omtrent siden 1ste April 1848 været separerede fra Hertugdømmerne, om ikke i Henseende til Bord og Seng, saa dog med Hensyn til finantsselle Indtægter og Byrder, og denne Separation var saa særdeles heldig, at den daværende Kassebeholdning deelttes saa at sige af sig selv i $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{5}$. Ifølge Regnskabet for 1847 var der den 31te Decbr. 1847 en constant Kassebeholdning af omtrent 6,700,000 Rbd., hvoraf 2,500,000 Rbd.

laae i Finantskassen og Statsgjælds-kassen i Kendsborg, og jeg veed ikke rettere, end at i alt Fald største Delen af disse 2,500,000 Rbd. gik i den provisoriske Regjeringens Lomme. Disse 2,500,000 Rbd., som saaledes bleve separerede fra den fælles Kassebeholdning, ere just omtrent $\frac{2}{5}$ af de 6,700,000 Rbd.; de to Parter deelte paa den Maade nøiagtigt nok med hinanden, saa at vi fra den Side, saavidt jeg kan skjønne, ikke skyldte Hertugdømmerne Noget. Man har jo dernæst gjort opmærksom paa, at saa var der endda en Reserveresond, og at den kom os ene tilgode, men vi maatte i Krigsaarene ogsaa betale alle Renterne, paa lidet nær, af Statsgjælden, ligesom ogsaa alene afholde Kongens Civilliste o. s. v., saa at jeg troer, at vi have gjort fuldkommen Skyldst for den Part af Reserveresonden, der muligen kunde betragtes som hidrørende fra Hertugdømmerne. Og naar man endelig siger: Ja, men Hertugdømmerne maae nu overtage deres Deel af den Statsgjæld, som vi have stiftet for at føre Krigen, saa svarer jeg dertil, at det er ganske naturligt, saaledes bærer man sig ad i alle Lande. Da Østerrig havde betvunget Ungarn, som havde gjort Oprør, spurgte det ikke Ungarn, om det vilde overtage den Deel af Statsgjælden, som var stiftet for at underkue Oprøret; jeg troer, at det er Noget, som følger af sig selv, at, naar man har Raad til at gjøre Oprør mod Staten, skal man ogsaa have Raad til at bære sin Deel af den Gjæld, som Staten har maattet stifte for at dæmpe Oprøret. Jeg troer virkelig derfor, at Dpgjørelsen ikke er saa overordentlig vanskelig; idetmindste ikke en saadan foreløbig Dpgjørelse, som sætter En en Emule ind i Sagen. Jeg troer, at siden 1848 have vi havt en nogenlunde Dpgjørelse med Hertugdømmerne, idet de Indtægter, som siden ere skydt ind i Statskassen, have været danske, de ere indkomne fra Kongeriget Danmark. Der er jo vel i det sidste Aar kommet nogle Indtægter fra Slesvig; men jeg tør ikke sige, i hvilket Forhold de staae til dem fra Kongeriget. Saltfald er dette en meget underordnet Sag, og Hovedsagen er og bliver den, at det er af Kongerigets Indtægter, at den Kassebeholdning vil være opsamlet, som muligen vil være tilstede